

הדף	שם הדף	הרמז	הסוגיא בגמרא
ע"א 2א	עע"א	עשו עסק אחד שותפים	משנה: בעל הבית שהיה שותף לשכניו, לזה בין ולזה בין - אינן צריכין לערב, לזה בין ולזה בשמן - צריך לערב. ר"ש אמר - לא צריך. הלכה: מי שהיה שותף עם חבירו, אפילו לזה בשמן ולזה בין - לא צריכים לערב.
ע"ב 2א	עע"ב	עשו עירוב בטרקלין	משנה: חמישה חבורות ששבתו בטרקלין אחד: ב"ש אומרים - עירוב לכל חבורה וחבורה, וב"ה אומרים - עירוב אחד לכולם. הלכה: אם היו באולם גדול כמה חבורות ועשו מחיצות ביניהם - אם לא מגיעות לתקרה, עירוב אחד לכולן.
ע"ג 3א	עע"ג	עירובם על גדולים עם רב או אב	תנינו: אב ובנו, הרב ותלמידו, בזמן שאין עמהן דיורין - הרי הן כיחידים, ואין צריכין לערב, ומבוי שלהן נותר בלחי וקורה. הלכה: אם יש דיורין נוספים בחצר, אם סמוכים על שולחן - לא צריך לערב, אם לא סמוכין - צריכין לערב, ובן שאינו סמוך על שולחן אביו - צריך לערב.
ע"ד 2ב	עע"ד	עכו"ם עימהם דר	אמר רב: מבוי שצידו אחד נוכרי וצידו אחד ישראל - אין מערבין אותו דרך חלונות, להתירו דרך פתחים למבוי. הלכה: מבוי שצידו האחד דר גוי, וצידו השני דרים ישראלים, אין מערבין דרך חלונות, כדי להתיר טלטול דרך הפתחים.
ע"ה 1א	עע"ה	עשו עירוב החצירות	משנה: שתי חצירות זו לפני זו: עירבה הפנימית ולא עירבה החיצונה - הפנימית מותרת והחיצונה אסורה, עירבה החיצונה בלבד - שתיהם אסורות. הלכה: זה הכלל: רגל האסורה במקומה - אוסרת שלא במקומה, רגל המותרת - אינה אוסרת שלא במקומה.
ע"ו 2א	עע"ו	עד עשרה וארבעה תוך עשרה ורחב ארבעה	משנה: חלון שבין שתי חצירות: ד' על ד' בתוך עשרה - מערבין שנים, ואם רצו מערבין אחד. פחות מד' על ד' - מערבין שנים ולא אחד. הלכה: אם מקצת החלון שבין החצירות בתוך עשרה טפחים לקרקע - יכולים לערב יחד, או כל אחד לעצמה. פחות מד' על ד' או למעלה מ' - מערבין שנים.
ע"ז 3א	עע"ז	עקר עזר אם מיעט - הועיל	בא למעט, אם יש במיעוטו ארבעה - מותר להשתמש בכל הכותל כולו, ואם לאו - אין להשתמש אלא כנגד המיעוט. אמר רבינא: כגון שעקר חוליה מראשו. הלכה: עם עקר חוליה מראש הכותל ונתמעט מעשרה וברחב ארבעה - מותר להשתמש בכותל כולו.
ע"ח 1ב	עע"ח	עד עשרה חקק על הכותל	חקק להשלים בכותל בכמה גובה? אמר ליה: בעשרה, חקקו כולו בכותל בכמה? אמר ליה - מלא קומתו של הכותל. הלכה: סולם צר שעל הכותל שחקק כעין חווקים בכותל להשלימו לד' טפחים, אם חקק עד גובה עשרה - נחשב פתח לענין ב' חצירות, שיערבו יחד.
ע"ט 2א	עע"ט	ערימה עשרה טפחים	משנה: מתבן שבין שתי חצירות: גבוה עשרה טפחים - מערבין שנים ואין מערבין אחד, נתמעט מעשרה - מערבין אחד ואין מערבין שנים. הלכה: ערימת תבן או שאר קש שמונחת כעין מחיצה בין החצירות - אם גבוה עשרה, כל חצר מערבת לעצמה.
פ' 1ב	עפ"פ	עף פת עף = נעלם	משנה: נתמעט האוכל - מוסיף ומזכה ואין צורך להודיע, ניתוספו עליהן - מוסיף ומזכה וצריך להודיע. הלכה: אם נתמעט העירוב מהשיעור הראוי: אם הוסיף מאותו מין, משל אנשי החצר - לא צריך להודיע. ממין אחר, אם כלה - צריך להודיע, ואם הוסיף משלו וזיכה - לא צריך להודיע.